

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoP/49/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2521201064
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2521201064.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Slováčkovej a sudcov Mgr. Jozefa Mačeja a Mgr. Fedora Benku, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. G., nar. X. E. XXXX, t.č. umiestnený v Centre pre deti a rodiny Z., S. XX, Z., zastúpené procesným opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, matky: K. G., nar. X. A. XXXX, trvale pobytom ul. X A. XXXX/X, (otec v rodnom liste neuvedený), o návrhu starej matky maloletého dieťaťa: Mgr. art. K. G., nar. X. L. XXXX, trvale pobytom J., A. X na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní starej matky proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany č.k. 13P/62/2021-31 z 9. júna 2021, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh starej matky maloletého A. G., nar. X. E. XXXX, ktorým sa domáhala zrušenia ústavnej starostlivosti nad maloletým a jeho zverenie do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky, zamietol. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil právne ustanovením § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“); § 1, § 2 ods. 1 a ods. 2, § 363, § 367 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“); 36 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „ZR“). Pri rozhodovaní o návrhu navrhovateľky ako starej matky maloletého dieťaťa súd prvej inštancie vychádzal z návrhu starej matky a jeho príloh, správy ÚPSVaR Trnava z 8. júna 2021, správy ÚPSVaR Piešťany z 8. júna 2021, vyjadrenia Centra pre deti a rodiny Piešťany ďalej len „CDR“), oboznámením sa s uznesením Okresného súdu Trnava č.k. 20P/19/2019-38 z 12. júna 2019, uznesením Okresného súdu Piešťany č.k. 13P/33/2020-45 zo 4. mája 2019, uznesením Okresného súdu Piešťany č.k. 13P/56/2020-72 z 21. októbra 2020, uznesením Okresného súdu Piešťany č.k. 9P/132/2020-35 z 24. marca 2020 v spojení s uznesením tunajšieho odvolacieho súdu č.k. 25CoP/66/2020-175 zo 14. decembra 2020, uznesením Okresného súdu Piešťany č.k. 9P/32/2020-35 z 24. marca 2020 v spojení s uznesením tunajšieho odvolacieho súdu č.k. 26CoP/41/2020-134 z 5. augusta 2020 ako aj oboznámením sa s konaním vedeným na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 13P/185/2019. Súd prvej inštancie mal za osvedčené, že maloletý A. je toho času v ústavnej starostlivosti CDR Z., matke bola uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého a upraviť si rodinné a sociálne pomery tak, aby mohla osobne zabezpečovať starostlivosť o maloletého. Zo znaleckého posudku znalca Mgr. Martina Balka č. 9/2021 z 9. apríla 2021 okrem iného vyplýva to, že maloletý preferuje práve svoju matku, vyjadril túžbu po osobnej starostlivosti matkou, je rezervovaný k osobnej starostlivosti starej matky. Prístup starej matky (znalcom označený ako direktívny, správanie starej matky označené ako afektované, dezorientované, dramaturgické) pôsobí na maloletého kontraproduktívne. Vo výchovných metódach starej matky chýba potrebné empatia k potrebám maloletého. Maloletý dokáže samostatne prejavovať odmietanie starej matky. Znalec tiež konštatoval, že ani matka ani stará matka nemajú predpoklady na zabezpečovanie starostlivosti o maloletého A.. Pokiaľ ide o starú matku, problémom sa javí osobnosť s historickými rysmi, ktorá sa negatívne prejavuje na kvalite jej vzťahov v primárnej rodine. Starej matke bola potvrdená prítomnosť historickú poruchy osobnosti, znalec výslovne neodporučil zverenie

maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky. Zo správny kolízneho opatrovníka ako aj jeho vyjadrenia na pojednávaní vo veci pod sp. zn. 13P/185/2019 vyplýva, že v súčasnosti s matkou maloletého prebieha intenzívna spolupráca s CDR ohľadom obnovenia jej rodičovských zručností, tak, aby bola schopná postarať sa o maloletého, pretože maloletý má záujem ísť k matke, chodí k nej rád, matka robí pokroky. Matka tiež požiadala CDR o stretnutia a poskytovanie poradenstva, matka je nielen vedená k rodičovským zručnostiam, sama prejavuje záujem o maloletého, v priebehu konania sa situácia medzi maloletým a matkou výrazne pozitívne zmenila. Súd mal tiež osvedčené, že vzťahy starej matky a matky maloletého sú narušené, matka po dlhú dobu cíti nátlak zo strany starej matky, nedokáže jej odporovať, stará matka jedná s matkou manipulatívne, kontroluje ju v čase, kedy má maloletého v starostlivosti u seba, vyzvára jej pri dverách. Matka uviedla, že maloletého miluje, o maloletého ma skutočný záujem, chce sa oňho postarať, žiadala, aby stará matka neprichádzala do styku s maloletým a v žiadnom prípade nesúhlasí, aby bol maloletý A. zverený do osobnej starostlivosti starej matky. Súd tiež zistil, že starej matke boli riaditeľom CDR umožnené stretnutia s maloletým v intervale jedenkrát týždenne v trvaní jednej hodiny v areály zariadenia. Stará matka však rôznymi spôsobmi porušila nariadenie riaditeľa centra, svojvoľne prepísala čas na úradnom dokumente prevzatia dieťaťa, po uplynutí stanoveného času nedvíhala telefón, tento si následne vyplá, porušila rozhodnutie o skrátení vychádzky, vzala maloletého k cudzej osobe na testy bez vedomia matky a zariadenia, a to mimo mesta Z., opakovane maloletého prikrmuje nevhodnou stravou aj napriek upozorneniam personálu, opakovane koná proti odporúčaniam a pravidlám, nekomunikuje s prítomnou vychovávateľkou pri odovzdaní maloletého, neodpovedá na položené otázky. Súd prvej inštancie vzhľadom na všetky osvedčené skutočnosti konštatoval, že v danom prípade nie je dôvodné nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle návrhu starej matky, odporovalo by to najlepšiemu záujmu maloletého. Záverom uviedol, že náležité dokazovanie bude vykonané až v konaní vo veci samej, keď po vyhodnotení všetkých dôkazov bude rozhodnuté v súlade s najlepším záujmom maloletého A..

2. Proti tomuto uzneseniu súdu prvej inštancie podala odvolanie stará matka maloletého s návrhom na zmenu vyhovením jej návrhu, t.j. zverením maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky. Podľa názoru starej matky napadnuté uznesenie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd prvej inštancie nesprávne zistil skutočný stav veci. Nariadená ústavná starostlivosť nad maloletým A. má naňho negatívny vplyv, pretrváva dlhú dobu, pričom nie je v jeho najlepšom záujme. Pre jeho vývin potrebuje láskavé, chápané, nerozporuplné, podnetné, stále a inšpiratívne prostredie s blízkou osobou, čo môže prebiehať len v rodinnom prostredí. Maloletý A. si k starej matke vypestoval hlboký citový vzťah, pred súdom prvej inštancie stará matka predložila všetky potrebné dôkazy preukazujúce splnenie podmienok pre zverenie maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti. K odvolaniu pripojila i námietky voči znaleckému posudku znalca Mgr. Balka, zvukové nahrávky s maloletým, výsledky relevantných vyšetrení, posudok znalkyne Mgr. Mariany Ťapušíkovej. Nesúhlasí s vyjadrením kolízneho opatrovníka o nedodržovaní pravidiel počas styku s maloletým. Ďalej poukazuje na krivé výpovede kolízneho opatrovníka voči starej matke. Stará matka má za to, že v súčasnosti neexistuje žiaden dôvod na to, aby bol maloletý aj naďalej v ústavnej starostlivosti CDR Z.. V jeho najlepšom záujme je vyrastať v rodinnom prostredí.

3. Vyjadrenie k odvolaniu nebolo podané.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - starou matkou maloletého dieťaťa (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP v spojení s § 62 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie starej matky nie je dôvodné.

5. Predmetom konania vedeného pred súdom prvej inštancie pod sp. zn. 13P/62/2021 je návrh starej matky maloletého dieťaťa A. G., nar. X. E. XXXX na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým súd zruší nariadenú ústavnú starostlivosť nad maloletým a maloletého zverí do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu

prvej inštancie, ktorým návrh starej matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol pre absenciu takých skutočností, ktoré by odôvodňovali v danej veci ingerenciu súdu formou nariadenia neodkladného opatrenia.

6. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 111 písm. o) CMP v konaní vo veciach starostlivosti súdu o maloletých súd rozhoduje o zverení dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti.

8. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

9. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

10. Podľa § 329 ods. 1 a ods. 2 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (ods. 1). Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (ods. 2).

11. Podľa § 330 ods. 1 CSP súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas.

12. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

13. V zmysle čl. 24 Charty základných práv Európskej únie pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa (ods. 2).

14. V zmysle čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkolvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

15. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva účel neodkladného opatrenia, ktorým je predbežná, rýchla i keď len dočasná úprava právnych (nielen faktických) pomerov účastníkov. Nariadenie neodkladného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva (nároku) a aby neboli vážnejšie pochybnosti o jeho potrebe. Neodkladné opatrenie je inštitútom procesného práva, ktoré môže súd nariadiť, ak je potrebné, aby boli dočasne upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený. Neodkladné opatrenie je predbežným aj v tom zmysle, že sa ním neprejudikujú práva účastníkov a tretích osôb. Nie je konečným rozhodnutím, lebo jeho účelom je len dočasná úprava pomerov účastníkov. Nevyhnutným predpokladom pre vyhoviecie návrhu na vydanie neodkladného opatrenia je naliehavosť potreby predbežnej úpravy pomerov. Táto naliehavosť je príčinou, že súd môže rozhodnúť iba na základe osvedčenia tvrdených skutočností bez toho, že by musel byť tvrdý nárok nepochybne preukázaný. Posúdenie, či a kedy je takáto potreba daná, je ponechaná na úvahu súdu, pričom je potrebné starostlivo skúmať všetky dôsledky, ktoré by mohli nastať pre účastníka nariadením neodkladného opatrenia.

16. Vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti sa nevyhnutnosť nariadiť neodkladné opatrenie posudzuje vždy z hľadiska záujmu maloletých detí, ktorý je prioritný, nadradený akémukoľvek inému záujmu, ktorá skutočnosť vyplýva aj z vyššie citovaného čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa. Len v prípade osvedčenia bezprostredného ohrozenia dieťaťa, či osvedčenia iného závažného dôvodu, je na mieste rozhodnúť neodkladným opatrením.

17. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia musia byť osvedčené okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť nariadenia takéhoto opatrenia. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie

neodkladného opatrenia sa posudzuje tak podľa obsahu návrhu, pripojených listín a skutkových okolností z nich vyplývajúcich, ale aj dôvodnosti návrhu z hľadiska právneho posúdenia veci. Účelom neodkladného opatrenia je totiž rýchle a pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu (porovnaj Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MCdo 3/2010).

18. Odvolací súd preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým zamietol nariadenie neodkladného opatrenia a dospel k záveru, že naliehavosť potreby zverenia maloletého A. do náhradnej osobnej starostlivosti starej matke v tomto prípade nebola daná a následná ingerencia súdu vo forme nariadenia neodkladného opatrenia preto nebola dôvodná, tak ako správne vec posúdil súd prvej inštancie.

19. Z doposiaľ osvedčených skutočností vyplýva, že uznesením Okresného súdu Trnava č.k. 20P/19/2019-38 z 12. júna 2019, právoplatným 2. augusta 2019 bola nad maloletým A. G., nar. X. E. XXXX nariadená ústavná starostlivosť, a to až do úpravy rodinných a sociálnych pomerov matky maloletého. Týmto uznesením bol maloletý zároveň umiestnený do ústavného zariadenia - Centra pre deti a rodiny Z. (CDR), pričom v tomto zariadení sa fakticky nachádza od 18. mája 2018 až doposiaľ (t.j. toho času nepretržite viac ako 3 roky).

20. Z úradnej činnosti odvolací súd zistil, že stará matka sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia opakovane domáha zverenia maloletého A. do náhradnej osobnej starostlivosti (toto konanie je už tretím konaním o takomto návrhu starej matky, predtým išlo o konania pod sp. zn. 13P/132/2020 a pod sp. zn. 9P/32/2020), pričom každý jeden návrh starej matky bol doposiaľ zamietnutý z totožných dôvodov, a to pre absenciu osvedčenia takých skutočností, ktoré by odôvodňovali nariadenie neodkladného opatrenia. Z úradnej činnosti odvolacieho súdu bolo tiež zistené, že v súčasnosti prebieha na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 13P/185/2019 konanie o zrušenie ústavnej starostlivosti nad maloletým a zverenia maloletého do osobnej starostlivosti matky a súčasne návrhu starej matky na zverenie maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky. V tomto prípade ide o spojenie dvoch samostatných konaní, a to konaní pod sp. zn. 13P/185/2019 a sp. zn. 9P/50/2019. Toto konanie doposiaľ nebolo právoplatne skončené, podľa dostupných údajov z príslušného registra vyplýva, že v tomto konaní došlo na nariadenom pojednávaní 28. mája 2021 k odročeniu pojednávania na 1. október 2021 za účelom predloženia dôkazov matkou maloletého o svojich osobných a majetkových pomeroch ako aj šetrenia a následného predloženia správny kolíznym opatrovníkom o osobných pomeroch matky maloletého.

21. Stará matka svoj návrh odôvodnila tým, že v súčasnosti neexistujú také dôvody, pre ktoré by musel byť maloletý A. naďalej umiestnený v ústavnej starostlivosti, pretože stará matka má všetky podmienky na to, aby sa o maloletého postarala a maloletý jej bol zverený do náhradnej osobnej starostlivosti. Zároveň poukazuje na pochybnosti o spôsobilosti matky postarať sa o maloletého. Ako bolo uvedené v odseku vyššie, maloletý A. je umiestnený v CDR dlhodobo, pričom starostlivosť tohto zariadenia nebola nateraz nikým spochybnená, nič nenasvedčuje tomu, že by maloletému nebola poskytovaná riadna starostlivosť, nenapredoval by, resp. ďalším trvaním ústavnej starostlivosti by mu hrozila akákoľvek ujma. V zariadení, v ktorom je maloletý umiestnený je mu poskytovaná adekvátna starostlivosť, maloletý nie je separovaný od svojej rodiny, opakovane bolo umožnené tak matke, ako aj starej matke stretnúť sa s maloletým, resp. realizovať stretnutie prostredníctvom videohovoru. Stará matka nielenže neosvedčila hrozbu bezprostrednej ujmy, takúto hrozbu ani netvrdila. Skutočnosť, že každé maloleté dieťa by v rámci možností malo vyrastať vo svojej primárnej biologickej rodine je skutočnosťou všeobecne (a teda aj súdu) známou, samozrejme vždy v najlepšom záujme maloletého dieťaťa, pokiaľ je mu poskytovaná akási bezvadná starostlivosť zo strany rodičov. V tomto prípade bol maloletý umiestnený do ústavnej starostlivosti pre prekážky na strane matky, ktorej bolo nariadené upraviť si svoje osobné a majetkové pomery tak, aby práve ona, ako rodič ktorému prislúchajú rodičovské práva a povinnosti, mohla vykonávať osobnú starostlivosť o maloletého. Zo správ kolízneho opatrovníka (predložených v konaní vo veci samej) vyplýva, že na strane matky dochádza z pozitívnej zmeny, matka sa iniciatívne zaujíma o maloletého, za pomoci sociálnych pracovníkov si osvojuje rodičovské zručnosti, dožaduje sa stretnutí s maloletým, maloletého si berie do svojej domácnosti, kde sa oň stará. Na takúto zmenu reaguje pozitívne aj maloletý A., ktorý má k matke vybudovaný citová vzťah, dožaduje sa jej prítomnosti, vie sám vyjadriť, že chce žiť so svojou matkou. Uvedené potom nenasvedčuje tvrdeniam starej matky o pochybnosti o spôsobilosti matky maloletého postarať sa o maloletého, a tým aj neurčitým ďalším trvaním ústavnej starostlivosti.

22. Rovnako ani skutočnosť, že maloletý A. má v školskom roku 2021/2022 nastúpiť na povinnú školskú dochádzku neodôvodňuje dočasné zverenie maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky.

23. Pokiaľ ide o starou matkou tvrdené splnenie všetkých predpokladov na zverenie maloletého do jej náhradnej osobnej starostlivosti, k uvedenému odvolací súd poukazuje, že opakovaným šetrením bytových pomerov starej matky bolo zistené, že u tejto by eventuálne mal maloletý vhodné podmienky pre rozvoj. Na druhej strane však znaleckým skúmaním ako aj ďalšími skutočnosťami, ktoré vyšli najavo počas konania bolo zistené to, že spôsobilosť starej matky postarať sa o maloletého bola vyhodnotená nepriaznivo, a to ako nevhodná (pre povahové črty) a tiež riziková. Stará matka podľa výsledkov znaleckého dokazovania trpí osobnostnou poruchou, ktorá má výrazný vplyv na budovanie a udržiavanie si rodinných väzieb. Tomu nasvedčuje aj to, že vzťah medzi matkou maloletého a starou matkou je dlhodobo nepriaznivý, pričom matka maloletého svojho času výslovne zakázala akýkoľvek styk maloletého so starou matkou práve pre jej povahové vlastnosti. Sama ju označuje ako direktívnu, autoritatívnu a manipulatívnu, čo v konečnom dôsledku plne korešponduje so závermi znaleckého skúmania. Odvolaciemu súdu je z úradnej činnosti známe i to, že v ostatných konaniach bolo jednoznačne a priamo vyvrátené tvrdenie starej matky o hlbokej citovej väzbe s maloletým. Tu už len nad rámec uvedeného odvolací súd poukazuje na správanie sa a konanie starej matky (čo vyplýva z obsahu spisu vo veci samej), keď stará matka pri realizovaní styku opakovane porušuje pravidlá a odporúčania zariadenia, nedodržuje časový rámec styku (keď došlo k svojvoľnému prepísaniu času prevzatia maloletého v úradnom dokumente), prikrmuje maloletého nevhodnou stravou aj napriek upozorneniam personálu zariadenia, nedvíha telefón, nespolupracuje s personálom, neoprávnene premiestňuje maloletému mimo obvodu mesta Z., neoprávnene a bez súhlasu zariadenia ako aj matky maloletého tohto nechala vyšetriť neznámou osobou (klinickým psychológom), ktoré porušenia stará matka nijako nepoprela.

24. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti možno konštatovať, že v danom prípade nebola osvedčená naliehavosť potreby nariadenia neodkladného opatrenia ako ani hroziaca ujma maloletého jeho ďalším zotrvaním v CDR. Rovnako nateraz nebola osvedčená ani riadna spôsobilosť starej matky na to, aby jej bol maloletý zverený do náhradnej osobnej starostlivosti, pričom na druhej strane za osvedčené mal odvolací súd aj pozitívnu zmenu pomerov na strane samotnej matky maloletého.

25. Odvolací súd považuje za potrebné dodať, že o konečnej úprave, t.j. o zrušení ústavnej starostlivosti a zverení maloletého A. do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky bude rozhodnuté až v konaní vo veci samej vedenom na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 13P/185/2019. V tomto konaní bude môcť stará matka prezentovať relevantné skutočnosti a postoje vo vzťahu k navrhovanému zvereniu maloletého A. do náhradnej osobnej starostlivosti a s tým spojenou dôvodnosťou zrušenia ústavnej starostlivosti nariadenej maloletému, nakoľko tieto konania boli spojené.

26. Pokiaľ ide o námietky starej matky voči znaleckému posudku znalca Mgr. Balka, zvukové nahrávky, výsledky vyšetrovaní maloletého u klinického psychológa, údajné krivé výpovede kolízneho opatrovníka pred súdom, krivé obvinenia starej matky a s nimi spojené trestné konanie, k uvedenému odvolací súd len v stručnosti odkazuje, že skúmanie týchto skutočností presahuje rámec osvedčovania v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, a pre účely rozhodnutia o návrhu starej matky sa nateraz javia ako irelevantné. Stará matka má možnosť prezentovať svoje návrhy, postoje a námietky v konaní vo veci samej. Pokiaľ ide o údajne trestné konanie, skúmanie konania starej matky v rovine trestnoprávnej zodpovednosti neprislúcha súdu v civilnom konaní, je to vecou orgánov činných v trestnom konaní.

27. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie s použitím § 387 ods. 1 CSP. ako vecne správne potvrdil.

28. O nároku na náhradu trov konania odvolací súd nerozhodoval, nakoľko sa o ňom bude rozhodovať v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods.1 CSP).

29. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).